

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

|
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/25518 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 6 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 juni 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juli 2007, verzonden op 9 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde, mede gelet op de uitspraak van de Afdeling van 30 juli 2007 in zaak no. 200704578/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen), geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

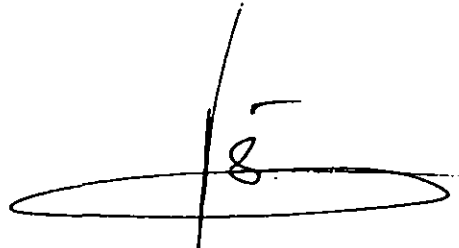
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 augustus 2007

395.

Verzonden: 3 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

CRV-nummer:

IND-nummer:

opb. 19.00p 16

Ondergetekende, ambtenaar belast met toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie,

Gelet op artikel 59 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 5.2 en 5.3 van het Vreemdelingenbesluit legt de bewaring op aan de vreemdeling zich noemende:

Naam:

Voornamen:

Geboorteplaats/land:

Nigeria Geboortedatum

Nationaliteit: Nigeriaanse

Woon/verblijfplaats: L.V.W

Op grond van de volgende overwegingen:

op grond van het belang van de openbare orde vordert de inbewaringstelling

(X) wegens het vermoeden van onttrekking aan uitzetting omdat de vreemdeling:

- ☒ verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- ☐ veroordeeld is ter zake misdrijf
- ☐ ongewenst verklaard is
- ☒ niet beschikt over een document als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit
- ☐ zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- ☐ zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- ☒ gebruik maakt(e) van een (ver)vals(t) document
- ☒ zich bedient van een of meer aliassen
- ☒ geen vaste woon- of verblijfplaats heeft
- ☐ eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- ☒ Overige redenen: geen middelen van bestaan

☐ Wegens toepassing van artikel 59, lid 2 Vreemdelingenwet

Het betreft een vreemdeling:

- ☒ die geen rechtmatig verblijf heeft (art. 59, lid 1 onder a Vw)
- ☐ die een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier ingediend heeft (art. 59 lid 1 onder b Vw)
- ☐ die een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel heeft ingediend (artikel 59, lid 1 onder b Vw)
- ☐ op wie artikel 59, lid 2 van de Vreemdelingenwet van toepassing is

Een afschrift van deze maatregel is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

De maatregel is opgelegd te: Amsterdam Datum: 17 juni 2005 Tijdstip: 20³⁵ uur 2005

De Staatssecretaris van Justitie,
Namens de Staatssecretaris,
De hulpofficier van justitie,

Naam:

Heynie F.P. M.P.

Handtekening

Baroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingediend bij de rechtbank te 's-Gravenhage, centraal intakebureau vreemdelingenzaken, Postbus 1601 te 2003 BR Haarlem Faxnr. 023-5126736.

Na indiening van een eerste beroep (of eerste kennisgeving IND) zal u, indien de maatregel niet voor die tijd opgeheven is, uiterlijk op de tiende dag na aanvang van de bewaring door een rechtbank gehoord worden. De oproep om op de zitting te verschijnen ontvangt u op het moment dat u naar de rechtbank vervoerd zal worden

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/25518

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser,
gemachtigde: mr. H. von Hegedus-Faouzi, advocaat te Zoetermeer,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. M. van Riel, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 20 juni 2007 is de rechtbank, door middel van een namens eiser ingediend beroepsschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 17 juni 2007 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 29 juni 2007 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. van der Laat. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Voorts is ter zitting verschenen J.C. Ingenhoes, tolk in het Engels.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. De rechtbank acht het beroep ongegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

2.2.1. Ten aanzien van de stelling dat van détournement de pouvoir sprake is het volgende. Blijkens een op ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal van 22 juni 2007 heeft op 16 juni 2007 omstreeks 01:30 uur in te , een actie plaatsgehad op grond van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw2000), waarbij alle aanwezige bezoekers, ongeveer 250, is gevraagd naar hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. Vaste jurisprudentie (zie hiervoor onder meer de uitspraak van de Afdeling

procedurenummer: AWB 07/25518

2

Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 10 mei 2007 LJN: BA 5582) is dat een controle op identiteit ter uitvoering van artikel 50, eerste lid van de Vw 2000 (waarvan hier kennelijk sprake is geweest) alleen dan geoorloofd is als daaraan een geobjectiveerd redelijk vermoeden van illegaal verblijf voorafgaat. Volgens voornoemd proces-verbaal is aan de controle een uitgebreid onderzoek voorafgegaan. Van dat onderzoek maakt een ambtsedig proces-verbaal van de CRI d.d. 11 juni 2007 deel uit, dat gewag maakt van het feit dat volgens een betrouwbare informant in voornoemd veel illegale Nigerianen komen, die zich bezighouden met handel in drugs, fraude en oplichting (419-fraude genaamd, naar het aldus genummerde artikel in het Nigeriaanse wetboek van strafrecht). Blijkens voornoemd proces-verbaal van 22 juni 2007 zou er op 15 juni 2007 in voornoemd een feest plaatsvinden voor Nigerianen, waarbij (volgens aanplakbiljetten) Nigeriaanse DJ's en comedians zouden optreden. Blijkens een op ambtseid opgemaakt proces-verbaal van bevindingen van 12 juni 2007 zijn er in 2006 en 2007 onderzoeken gehouden onder de naam "Marco" en "Presto" naar fraude via internet, waarbij slachtoffers met behulp van spam en/of fishing-sites geld afhandig wordt gemaakt. Uit die onderzoeken kwam meerdere malen naar voren dat op van vrijdag op zaterdag in genoemd feest werd gevierd over de behaalde resultaten. In het kader van die onderzoeken zijn 14 aanhoudingen verricht, waarvan slechts 1 verdachte een verblijfstitel voor Nederland bleek te hebben. Uit een ander onderzoek, "Apollo" genaamd, zou aldus de verbalisant naar voren zijn gekomen dat het een ontmoetingsplaats is voor Nigerianen. Daaruit leidt verbalisant het vermoeden af dat de Nigerianen die in het feest vieten ook illegaal in Nederland verblijven.

2.2.2. De rechtbank volgt verweerders conclusie dat voorgaande informatie, in onderlinge samenhang gezien, voor de bestreden controle een voldoende geobjectiveerd redelijk vermoeden van niet rechtmatig verblijf in Nederland vormde. Eiser kan worden nagegeven dat met deze controle, gezien de hele voorgeschiedenis, onmiskenbaar tegelijk een strafrechtelijk doel lijkt te zijn gediend, maar dat dit het geval is laat onverlet dat daartoe in elk geval ook vanuit de Vw 2000 een grondslag bestond, die op zichzelf gezien toereikend is. Eisers conclusie dat van misbruik van bevoegdheid sprake is geweest deelt de rechtbank dan ook niet.

2.2.3. Eiser heeft voorts aangevoerd dat zijn recht op rechtsbijstand is geschonden, nu hij op 17 juni 2007 te 20.28 uur in verband met het opleggen van de bewaringsmaatregel is gehoord en daarbij heeft verklaard bij de verdere procedure tijdens de bewaring rechtsbijstand te wensen. Het recht daarop is geschonden nu eiser aansluitend aan het opleggen van de bewaringsmaatregel om 20.42 uur weer is gehoord zonder dat een advocaat tegenwoordig was. Daargelaten de vraag op eisers recht op rechtsbijstand hiermee is geschonden overweegt de rechtbank dat, indien dat moet worden aangenomen, door eiser niet is gesteld en uit het dossier verder ook niet valt op te maken wat hij in genoemd verhoor te zijnen nadeel heeft verklaard of nagelaten te verklaren, terwijl daartoe door zijn advocaat anders zou zijn geadviseerd. Onder die omstandigheid dient het in de gronden van de maatregel verwoorde belang van verweerder bij het voortduren der bewaring in deze zaak zwaarder te wegen dan eisers belang bij tegenwoordigheid van een advocaat bij genoemd gehoor.

2.2.4. Eisers stelling dat hij bij het opleggen van de bewaringsmaatregel rechtmatig in Nederland verbleef omdat hij zich nog bevond in de vrije verblijfstermijn van 3 dagen passeert de rechtbank. Daargelaten of er in eisers geval aanspraken kunnen worden gemaakt op die vrije termijn heeft eiser niet meer dan verklaard dat hij de vrijdag voor zijn gehoor per auto naar Nederland is gekomen. Aanvullend bewijs waaruit die stelling verder aannemelijk

procedurenummer: AWB 07/25518

3

wordt heeft hij echter niet aangedragen en bevindt zich evenmin in het procesdossier.

2.3. Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.4. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.5. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 07/25518

4

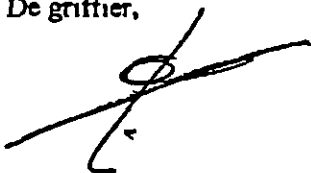
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en mr. L. Coenraads, griffier, ondertekend.

De griffier,



De rechter,



Uitgesproken in het openbaar op: 6 juli 2007

Afschrift verzonden op:

9 JULI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Grief 1: Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de informatie in onderlinge samenhang bezien voor de bestreden controle een voldoende geobjectiveerd redelijke vermoeden van niet rechtmatig verblijf in Nederland vormde.

Het vermoeden van illegaal verblijf wordt in het dossier gebaseerd op een drietal pv's:

- 1) Een proces-verbaal van 11 juni 2006 waarin staat dat in de afgelopen vier weken van één informant is vernomen dat in he in de veel illegale criminele vreemdelingen komen. die zich bezig houden met handel in verdovende middelen, XTC, fraude en oplichting. Gesteld wordt dat uit 'onderzoek' is gebleken dat het hier Grand Café het vervolg zou betreffen.
 - 2) Een proces-verbaal van 22 juni 2006 waarin staat dat uit onderzoek is gebleken dat op 15 juni 2007 een groot feest voor Nigerianen zou worden gehouden.
 - 3) Een proces-verbaal van 14 juni 2006 waarin staat dat in de eerdere strafrechtelijke onderzoeken Macro en Presto is gebleken dat Nigerianen die zich bezig houden met 419-fraude feest zouden vieren in Van de veertien in deze onderzoeken aangehouden Nigerianen zou slechts één rechtmatig verblijf hebben.
- Ad 1) Dit proces-verbaal richt zich met name op de criminele activiteiten die de Nigerianen zouden ontplooiën. Bovendien blijkt niet waaruit het nader onderzoek heeft bestaan dat het hier het zou betreffen.
- Ad 2) Hieruit valt slechts op te maken dat een feest zou worden gegeven voor personen afkomstig uit Nigeria.
- Ad 3) In 2006 en 2007 hebben een tweetal strafrechtelijke onderzoeken plaatsgevonden naar zogenaamde 419-fraude. In het kader van deze strafrechtelijke onderzoeken zijn een viertiental Nigerianen aangehouden, waarvan slechts één rechtmatig in Nederland zou verblijven.

Deze aangehouden Nigerianen zouden in het desbetreffende komen, althans daar afspraken gemaakt hebben. Dit wordt onderbouwd door een overzicht van enkele tapgesprekken waarin over het betreffende cafe wordt gesproken. Echter, uit deze tapgesprekken blijkt niet dat het om dit specifieke cafe gaat. Bovendien zijn de weergegeven gesprekken niet tussen één of meerdere personen die behoren tot de 14 aangehouden Nigerianen. Nu niet gebleken is dat de overgelegde tapverslagen betrekking hebben op de aangehouden Nigerianen, noch op het betreffende cafe, kan naar het oordeel van eiser op grond hiervan niet worden vastgesteld dat er illegale Nigerianen verblijven in

Naar het oordeel van eiser kan uit deze informatie wellicht worden herleid dat veel Nigerianen die zich bezig houden met strafbare feiten in het komen, doch deze informatie noch afzonderlijk, noch in onderlinge samenhang een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren voor elke persoon die zich in het betreffende bevond. Immers, de enige aanwijzing over mogelijk illegaal verblijf wordt gebaseerd op de dertien aangehouden illegale Nigerianen, waarvan niet zondermeer vaststaat dat zij zich ook daadwerkelijk regelmatig in het bevonden.

Nu ten tijde van de controle geen vermoeden van illegaal verblijf bestond, had de controlerende ambtenaar geen grond om eiser naar zijn identiteitspapieren te vragen. Nu eiser niettemin gedwongen is tot afgifte van zijn identiteitsbewijs is dit op onrechtmatige wijze gebeurd.

Grief 2: Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat zij de conclusie van eiser dat van misbruik van bevoegdheid sprake is geweest niet deelt.

De inval in het betreffende heeft plaatsgevonden op basis van informatie uit strafrechtelijke onderzoeken. Het doel was uitsluitend gericht op criminele Nigerianen. Voor zover eiser bekend zijn alle gecontroleerde personen tevens strafrechtelijk aangehouden.

Kennelijk is de actie erop gericht geweest om de criminele activiteiten die vanuit het werden ontplooid te beëindigen en heeft men getracht dit te doen door een controle te laten plaatsvinden op grond van de Vreemdelingenwet. Een controle op grond van de Vreemdelingenwet kan en mag echter niet worden aangewend ter voorkoming van strafbare feiten. Om die reden is naar het oordeel van eiser in de onderhavige zaak sprake van détournement de pouvoir.

Grief 3: Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen daargelaten de vraag op eisers recht op rechtsbijstand hiermee is geschonden overweegt de rechtbank dat, indien dat moet worden aangenomen, door eiser niet is gesteld en uit het dossier verder ook niet valt op te maken wat hij genoemde verhoor te zijnen nadeel heeft verklaard of nagelaten te verklaren, terwijl daartoe door zijn advocaat anders zou zijn geadviseerd. Onder die omstandigheid dient het in de grond van de maatregel verwoorde belang van verweerder bij het voortduren der bewaring in deze zaak zwaarder te wegen dan eiser belang bij tegenwoordigheid van een advocaat bij genoemd gehoor.

Door deze wijze van formulering geeft de Rechtbank er blijk van geen beslissing te hebben genomen op het standpunt van eiser ter zitting. Eiser heeft gesteld dat hij voorafgaand aan de inbewaringstelling is gehoord. De maatregel is hem opgelegd om 20.15 uur. Volgens het proces-verbaal heeft eiser aangegeven ten tijde van het verhoor voorafgaand aan oplegging van de maatregel geen advocaat te willen, maar wel rechtsbijstand te willen voor de rest van de procedure.

Zeer kort nadien, in het onderhavige geval exact 2 minuten later, heeft verweerder eiser wederom gehoord. Naar het oordeel van eiser behoort het tweede gehoor, dat om 20.17 uur aanving, tot die rest van de procedure. Deze maakt immers geen deel meer uit van het gehoor voorafgaand aan de oplegging van de maatregel en hiervan is ook een afzonderlijk proces-verbaal opgesteld. Eiser heeft niet betoogd dat hij een advocaat ter plaatse diende te hebben ten tijde van dit tweede gehoor, doch heeft gesteld dat –nu dit tweede gehoor valt onder ‘de rest van de procedure’- eiser (opnieuw) in de gelegenheid had moeten zijn gesteld, althans er op moeten zijn gewezen dat hij zich door een raadsman kon doen laten bijstaan.

Door in het onderhavige geval het tweede gehoor zo kort na oplegging van de maatregel te doen aanvangen, heeft dit bij eiser de indruk gewekt dat dit een voortzetting was van het gesprek dat reeds had plaatsgevonden en heeft hij niet kunnen vaststellen dat dit een geheel nieuw gehoor was. Evenmin is hij hierop gewezen door de verhorende verbalisant, noch is hem de gelegenheid geboden te overleggen met een raadsman. Vervolgens is de piketcentrale eerst om 23.28 uur ingelicht, dat is maar liefst ruim 3 uur na oplegging van de maatregel van bewaring.

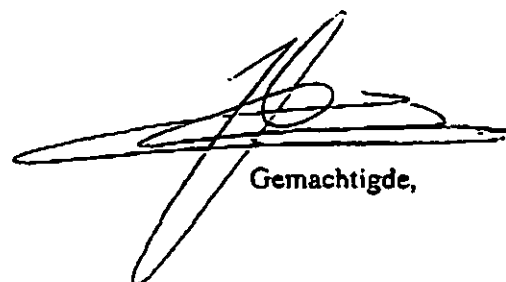
Door op deze wijze te handelen heeft verweerder gehandeld in strijd met het recht op rechtsbijstand en heeft zij gehandeld in strijd met de belangen van eiser. Door een dergelijke werkwijze wordt eiser de mogelijkheid van overleg met een raadsman volstrekt ontnomen en wordt het recht op rechtsbijstand tot een dode letter gemaakt.

Grief 4: Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij de afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten. Er staat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

Naar het oordeel van eiser is op grond van hetgeen door hem is gesteld in de grieven 1 t/m 4 te concluderen dat zowel de oplegging als de voortzetting van de bewaringsmaatregel ten aanzien van eiser onrechtmatig zijn geweest en dat derhalve ruimte bestaat voor het toekennen van een schadevergoeding.

REDEN WAAROM: appellant uw Afdeling verzoekt de bestreden uitspraak van de Rechtbank te vernietigen met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure in eerste en tweede aanleg, en zelf oordelende alsnog de maatregel van bewaring van meet af aan onrechtmatig te oordelen en aan appellant een schadevergoeding toe te kennen.

Zoetermeer, 13 juli 2007


Gemachtigde,

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/24906 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 2 juli 2007 in het geding
tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 juni 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2007, verzonden op 3 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 juli 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris klaagt in de eerste grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de informatie in de overgelegde processen-verbaal onvoldoende is voor een redelijk vermoeden dat zich in (hierna: het horecabedrijf) te Amsterdam illegale vreemdelingen ophielden. De rechtbank heeft volgens de staatssecretaris aldus miskend dat uit die processen-verbaal, met name het door de rechtbank als processtuk 1 aangeduide proces-verbaal, voldoende concreet blijkt op grond van welke feiten en omstandigheden dat vermoeden gerechtvaardigd was. Voorts klaagt de staatssecretaris in deze grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat indien staandehouding plaatsvindt in een voor publiek vrij toegankelijke plaats, de inbreuk op het publieke leven die zulks meebrengt, maakt dat een steviger rechtvaardiging vereist is. Voor dat door de rechtbank aangelegde criterium is in de wet noch het beleid een basis te vinden, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, zijn de ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Volgens paragraaf A3/3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), voor zover thans van belang, mag een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens aangenomen worden, als er bijvoorbeeld sprake is van:

- een controle in een bedrijf waarbij bij een eerdere controle illegale personen zijn aangetroffen;
- concrete anonieme tips over illegale vreemdelingen, of

- een gelegenheid of plaats, waar zich veel vreemdelingen plegen op te houden, en waarvan vermoed wordt of bekend is dat er zich regelmatig illegale vreemdelingen bevinden.

2.1.2. Volgens het op 14 juni 2007 op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen, nr. 2007162545-1, is op 4 februari 2007 in het horecabedrijf een persoon aangehouden, waarvan tijdens het strafrechtelijk onderzoek is gebleken dat hij geen rechtmatig verblijf in Nederland had.

Volgens het blijkens de ondertekening daarvan op 12 juni 2007 op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen, door de rechtbank aangeduid als processtuk 1, is bij twee politieonderzoeken naar fraude, welke zijn verricht in de periodes van respectievelijk september 2005 tot en met februari 2006 en van oktober 2006 tot en met april 2007, meerdere malen gehoord dat op vrijdag- en zaterdagavond in het horecabedrijf feest werd gevierd over de behaalde resultaten. In dit proces-verbaal is voorts vermeld dat bij die onderzoeken veertien personen zijn aangehouden, waarbij van dertien personen is gebleken dat zij geen rechtmatig verblijf hier te lande genoten, alsmede dat van een achttal merendeels Nigeriaanse personen, die geen geldige verblijfstitel hadden, is gebleken dat zij ten minste één keer in het horecabedrijf zijn geweest dan wel afspraken hebben gemaakt om daar heen te gaan.

Uit het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van 22 juni 2007, nr. 2007162545-1, blijkt dat uit politieonderzoek duidelijk was geworden dat op 15 juni 2007 van 21.30 uur tot 04.00 uur in het horecabedrijf een feest voor met name mensen afkomstig uit Nigeria zou worden georganiseerd. Op 16 juni 2007, omstreeks 01.30 uur, heeft in het horecabedrijf een gerichte actie op grond van de Vw 2000 plaatsgevonden, waarbij alle ongeveer 250 bezoekers zijn gevraagd hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie aan te tonen.

In het op 11 juni 2007 op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van de Criminele Inlichtingen Eenheid (hierna: de CIE), nr. 782-0510/2007, is vermeld dat in de daaraan voorafgaande vier weken een informant heeft verklaard dat in, naar uit later onderzoek is gebleken, het horecabedrijf veel illegale criminele Nigerianen komen die zich bezighouden met, onder meer, fraude. Deze informatie is door de CIE als betrouwbaar aangemerkt.

2.1.3. Gelet op het in overweging 2.1.1 weergegeven beleid, leveren de voornoemde processen-verbaal, in onderlinge samenhang bezien, een, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf op ten aanzien van alle bezoekers, onder wie de vreemdeling, van het feest dat in de nacht van 15 op 16 juni 2007 in het horecabedrijf werd gehouden. De vreemdeling kon derhalve worden staandegehouden krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, bestaat voorts geen grond voor het oordeel dat, indien de locatie waar het vreemdelingentoezicht plaatsvindt een publieke ruimte betreft, hogere eisen aan de feitelijke grondslag van het redelijk vermoeden van illegaal verblijf dienen te worden gesteld naarmate het publieke karakter en de omvang van het ter plaatse te

verwachten publiek zich sterker doen gelden. Deze factoren zijn voor het bestaan van het redelijk vermoeden dat zich ter plaatse illegale vreemdelingen bevinden niet relevant. Dat, zoals de vreemdeling in zijn reactie heeft opgemerkt, in paragraaf A3/2.2.1 van de Vc 2000 is vermeld dat het operationeel vreemdelingentoezicht moet zijn gericht op bestrijding van illegaal verblijf, met een minimum aan hinder voor derden, leidt niet tot een ander oordeel. Laatstgenoemde voorwaarde ziet niet op de grondslag van het redelijk vermoeden van illegaal verblijf, doch betreft de feitelijke uitvoering van het vreemdelingentoezicht.

De grief slaagt.

2.2. De tweede grief, die is gericht tegen de gegrondverklaring van het beroep en de opheffing van de bewaring, slaagt evenzeer, nu deze beslissingen zijn gegrond op het hiervoor onjuist bevonden oordeel van de rechtbank.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, het beroep tegen het besluit van 16 juni 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen *beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.*

2.3.1. De vreemdeling heeft betoogd dat hij niet heeft verklaard dat bij zijn gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling geen advocaat aanwezig hoefde te zijn.

Het op 16 juni 2006 opgemaakte proces-verbaal van gehoor vermeldt dat de vreemdeling geen advocaat bij het gehoor wilde, maar wel rechtsbijstand gedurende de verdere procedure, waarna de verbalisant de advocatenpiketcentrale heeft ingelicht. Nu de vreemdeling de juistheid van de inhoud van dit proces-verbaal niet concreet heeft betwist, dient daarvan te worden uitgegaan, zodat dit betoog faalt.

2.3.2. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat de staatssecretaris met onvoldoende voortvarendheid aan zijn uitzetting werkt.

Uit het ter zake daarvan opgemaakte proces-verbaal van 16 juni 2007 blijkt dat de vreemdeling na zijn inbewaringstelling nader is gehoord ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. Van de staatssecretaris kon, gezien het grote aantal inbewaringstellingen waartoe de in het horecabedrijf gehouden controle heeft geleid, in dit geval niet worden verwacht om voorafgaande aan de zitting van de rechtbank, die op de tiende dag na de bekendmaking van het besluit van 16 juni 2007 heeft plaatsgevonden, nog andere activiteiten te ontplooiën. Onder deze omstandigheden bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van de vreemdeling heeft gewerkt.

De grond faalt.

2.3.3. De vreemdeling heeft ten slotte betoogd dat, nu sprake was van een besloten feest, ten onrechte een proces-verbaal van binnentreden, waaruit blijkt dat de in de Algemene wet op het binnentreden (hierna: de

Awbi) neergelegde voorwaarden zijn nageleefd, ontbreekt.

Uit de tekst van de in de Awbi opgenomen artikelen en de geschiedenis van de totstandkoming daarvan blijkt dat deze wet ziet op het binnentreden in woningen. Nu het feest waar de vreemdeling is staandegehouden plaatsvond in een bedrijfspand, kan het betoog niet slagen. Dat het feest, naar de vreemdeling heeft gesteld, een besloten karakter had, doet hier niet aan af.

2.4. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 16 juni 2007 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 2 juli 2007 in zaak no. AWB 07/24906;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

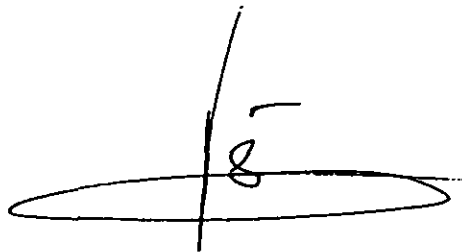
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 juli 2007

452-513.

Verzonden: 30 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak